

estem ja canviant el sistema d'il·luminació, reparant les deficiències de la caldera, goteres, accessibilitat, revisió dels panells que estaven fets una olla, com diríem també nosaltres, i que ens havia deixat el govern anterior; les imatges, el canvi de les vitrines, fent una nova disposició. I no només això, sinó que a més a més estem dissenyant i estem a punt de llançar diferents vídeos, programacions, perquè puguen ser coneguts a tot el territori. Senyalitzacions en les carreteres, que es van a posar enguany, perquè tot el món conega on estan. Un congrés científic, perquè els científics que vosté diu siguen no només escoltats, sinó que promoguts per la conselleria perquè es pose en valor el nostre patrimoni, a la Universitat Jaume I i també a la seu de Morella.

I, en definitiva, posar en valor el que ja estem fent. Seguir restaurant, clar que sí, que tot el món ho conega i que siga un motor de desenvolupament rural el nostre patrimoni, el patrimoni rupestre.

Gràcies. *(Aplaudiments)*

La senyora vicepresidenta primera:

Gràcies, conseller.

Anem a passar a la penúltima pregunta, la 621, que formula la diputada María José Ortega, del Grup Parlamentari Compromís, al conseller d'educació també, sobre les mesures per a eliminar la discriminació de gènere en l'esport.

Gràcies. Un segonet. *(Pausa)* Ara.

La senyora Ortega Requena:

Moltes gràcies, senyora presidenta.

Senyor conseller, abans de començar la meua intervenció em veig amb la necessitat de demostrar el meu rebuig pels fets succeïts este passat diumenge, i aquesta pregunta va sobre esports.

Este diumenge es va disputar un partit de futbol masculí entre el Sevilla i l'Osasuna. En este partit els ultres del Sevilla van exhibir una pancarta recolzant un dels cinc acusats d'una violació grupal que es va produir en el passat Sant Fermí. Crec que tots recordarem la barbaritat de la qual estic fent referència. Doncs bé, un acte més d'apologia del terrorisme masclista que es va produir en un camp de futbol.

Desgraciadament no és un cas aïllat. El camp de futbol ha estat ja anteriorment un espai en què els agressors masculistes han rebut un gran suport, com va ser el cas del jugador del Betis, imputat per delictes de maltractament, que va rebre el suport de la seua afició sota el crit, «no va ser la teua culpa, era una puta», amb tota la impunitat.

Quanta repugnància, senyories, i quina vergonya.

Ara ja, disculpe, senyor conseller, anem a la pregunta.

La discriminació que patim les dones en aquesta societat és transversal en totes les àrees, i així la situació de les dones a l'esport malauradament no podia ser diferent.

Les dones invertixen des de xiquetes molt menys temps que els hòmens a desenvolupar activitats esportives, com a conseqüència de la socialització diferenciada, que no fa sinó mantenir els estereotips de masculinització en les activitats esportives.

Segons l'Anuari d'estadístiques esportives al 2015, el 78,5% de les llicències federades era d'hòmens, davant un 21,5% de dones.

Quant els esportistes d'alt nivell, el 65,4 d'hòmens, davant el 34,6 de dones. Una diferència en els percentatges que es deu al fet que les xiquetes i les dones a tot el món obtenen menys oportunitats i menys inversió per practicar esport, i per tant per poder professionalitzar-se.

No crec que la desigualtat de gènere a l'esport en els mitjans es puga negar, sols fa falta vore els informatius esportius i les televisions i fixar-se en els temps que li dediquen a les notícies sobre l'esport femení, això sí és que li'n dediquen.

Ni el govern de l'estat ni els anteriors governs del País Valencià han fet molt per solucionar la desigualtat de gènere en l'esport ni en cap àmbit. És per això que espere que este Consell aplique les polítiques necessàries que es requereixen per a construir una societat més justa i igualitària.

Com que l'esport femení és el gran oblidat, crec que ja és hora d'impulsar mesures per tal de corregir esta desigualtat, perquè les dones seguisquen sent respectades i tinguen ni més ni menys que les mateixes oportunitats que els hòmens. És el moment que les dones comencen a ocupar els espais que els pertanyen i que els han estat vetats.

Per tot això, senyor conseller, des del Grup Parlamentari Compromís, volem saber quines mesures té previstes implementar la conselleria per tal d'eliminar la discriminació per qüestió de gènere en l'esport, donar-los major visibilitat a les dones i combatre la bretxa salarial.

Moltíssimes gràcies. *(S'interromp la gravació)*

El senyor conseller d'Educació, Investigació, Cultura i Esport:

Gràcies, presidenta.

Gràcies, diputada.

Evidentment em sume a la seva condemna a eixos fets i que, evidentment, esperem que les autoritats pertinents actuen i que acaben amb estos casos que s'han produït fora del nostre territori, però que els hem de condemnar amb la mateixa força i amb la mateixa contundència.

La igualtat de gènere és una qüestió que ens afecta a totes les conselleries, que treballem totes les conselleries. I com no podia ser d'una altra manera, la Direcció General d'Esport n'està treballant i estem implementat tota una sèrie de millores en les nostres polítiques.

La direcció general el que ha fet és establir una sèrie d'objectius específics en matèria d'igualtat, que són els següents: la

participació igualitària de les dones en la pràctica esportiva – és un dels nostres objectius–; el foment de la igualtat de l'accés a la formació en l'esport; la implantació progressiva de plans d'igualtat també al si de les federacions esportives, com no podia ser d'una altra manera; la utilització de llenguatge esportiu també no sexista en escrits administratius i, en general, en tot l'àmbit de l'esport i la integració de grups més desfavorits.

I per a la consecució d'estos objectius, en particular, per al foment de la participació de les dones en la pràctica esportiva, s'estan desenvolupant les següents actuacions concretes –no és que es vagen a desenvolupar, és que ja s'estan desenvolupant–: hem inclòs criteris d'igualtat en les convocatòries de subvencions destinades a l'esport federat, també a l'esport d'elit, a la participació en competicions i a qualsevol altra destinada també a entitats privades o altres administracions que ixen..., que es fan..., es treballen des de la direcció general.

Per tant, podem dir que amb el govern del botànic, les ajudes i les subvencions oferides per La Generalitat en matèria d'esport ja tenen en compte la perspectiva de gènere de forma integrada.

En concret, s'estan incloent les seues mesures específiques en les bases reguladores de les subvencions. En les ajudes dirigides al foment de l'esport federat i els programes de tecnificació esportiva s'introdueixen els criteris que ara li diré: participació de les dones en la junta directiva de la federació, és a dir, si participen i en quina mesura ho participen; activitats que contribuïsqen també a visibilitzar el principi d'igualtat efectiva d'homes i dones; el nombre de llicències femenines de cadascuna de les federacions i disposar de plans específics per a l'eradicació de la violència i la no discriminació i un protocol per a la prevenció i detecció i actuació enfront de l'assetjament també i d'abús sexual.

D'altra banda, per a les ajudes a esdeveniments esportius, s'introdueix també com a criteri de valoració el foment..., la participació en la categoria femenina, organització d'esdeveniments esportius femenins.

En aquest mateix sentit, també estem fomentant la participació de les seleccions femenines en els campionats oficials, afegint puntuació addicional en el barem de les subvencions destinades a les federacions amb participació en campionats d'Espanya.

També s'establix com a criteri de valoració i subvencions a col·lectius el de l'experiència de l'entitat i dels seus membres, el seu equip humà en matèria específica d'igualtat de gènere. Si estan formats, tenen més puntuació també. I fins i tot per a la concessió d'ajudes a municipis per a la reforma d'instal·lacions esportives.

També hem inclòs com a criteri de valoració comptar amb un pla del foment de l'ús de les instal·lacions esportives dirigides a dones, i en concret a dones aturades amb escassos recursos econòmics.

Seguint amb les mesures concretes, estem desenvolupant ja, per a evitar eixe tracte discriminatori, com hem comentat també en esta mateixa cambra en alguna ocasió, un nou decret d'entitats esportives, en el qual s'està incloent un capítol específic, a banda d'una mirada transversal en tot el decret, un capítol específic sobre la igualtat d'homes i dones en l'àmbit

esportiu, amb l'objectiu de reglamentar la incorporació també de mesures en els seus programes esportius per a l'aplicació real i efectiva del principi d'igualtat i incloure objectius per a aconseguir la presència equilibrada de dones i homes en els càrrecs directius també de les federacions esportives.

I per a anar treballant de la mà de les federacions, hem convocat i hem organitzat a finals de febrer una jornada formativa, que s'anomenarà «El foment de la igualtat en l'esport i en les federacions esportives de la Comunitat Valenciana» i que, per tant, acompanyarem també en eixa formació a les federacions.

Finalment –acabe–, també hem creat al si de la direcció general un grup de treball, anomenat «Dona i esport», en què estem treballant tota una sèrie d'activitats i de projectes, que estic segur que també amb molt de gust li podrem explicar en una altra ocasió.

Moltes gràcies. (*Aplaudimets*)

(*Ocupa la presidència el president, senyor Enric Morera i Català*)

El senyor president:

Moltes gràcies, conseller.

I, ara sí, arribem a l'última pregunta de la sessió de control al Consell, que formula la il·lustre diputada Sandra Mínguez. Quan vosté vullga.

La senyora Mínguez Corral:

Bona vesprada, senyories.

Buenas tardes, *conseller*.

Venimos hoy a tratar un asunto..., una resolución del Juzgado de lo Contencioso Administrativo número 10 de Valencia, la Sentencia número 242/16, que viene a decir lo siguiente.

En la resolución de fecha 1 de septiembre de 2015, por al que se fijan instrucciones sobre el funcionamiento del comedor escolar en los centros docentes de titularidad de La Generalitat para el curso 2015-2016, en dicha resolución afirma lo siguiente: «Cabe señalar que el personal educador del centro tiene la consideración de monitor de comedor, a los efectos de computo de esta ratio. Así, el magistrado falla en contra de la administración, amparándose en el anexo I de la Ley 10/2010.» Apunta que esta normativa no establece tales funciones entre las propias de los educadores y sí, por el contrario, de los monitores de comedor.

Mi pregunta, señor *conseller*, es: ¿qué razones ha llevado a la administración a presentar un recurso de apelación contra la sentencia mencionada?

Muchas gracias.